

at afhjælpe den Nød, der er fremkaldt ved Dyrtiden. Den højtærede Finansminister har jo ogsaa stillet i Udsigt, at han vil søge at udvide Loven om en Beskatning af disse ekstraordinære Indtægter allerede i indeværende Samling.

Hvad denne Samling i øvrigt angaar, kan man, som ogsaa den sidste ærede Taler bemærkede, ganske naturligt ikke vente store gennemgribende Lovforslag; men at følge det Raad, som den nævnte Landstingsmand har givet: at man omtrent skulde lade det hele staa stille, ud fra den Betragtning, at den nuværende Rigsdag ikke er andet, end hvad han mindre smagfuldt kaldte et levende Lig, synes jeg dog vilde være alt for urimeligt. Jeg finder heller ikke den Betragtning ganske rigtig, at denne Rigsdag skulde staa ganske uden Autoritet. Folketinget hviler jo paa den lige og almindelige Valgret, og vi har et Landsting, der godkender Principet om den lige og almindelige Valgret. Jeg mener, at dette, ikke at tage et Arbejde op i nævneværdigt Omfang i indeværende Rigsdagssamling, vilde være i høj Grad uheldigt, fordi Lediggang nu en Gang er Roden til meget ondt. Og Regeringen har jo da ogsaa forelagt en hel Række Lovforslag; der ligger allerede paa Rigsdagens Bord et meget betydeligt Arbejdsstof.

Blandt det Arbejdsstof, der allerede foreligger, vil jeg have Lov til at udtale min Glæde over de af den højtærede Finansminister fremsatte Lovforslag vedrørende Vestindien. Vi har meget at bebrejde os lige overfor disse vore fjerne Besiddelser, og nu er det mit Haab, at vi skal kunne gøre noget af det godt igen, som vi har forsømt overfor Vestindien, ved at faa vedtaget de Lovforslag, som den højtærede Finansminister har fremsat. Saa haaber jeg ogsaa, at det skal kunne lykkes i denne Samling at faa gennemført det af den højtærede Indenrigsminister forelagte Lovforslag om Ulykkesforsikring. Ved Gennemførelsen af dette Lovforslag vil Danmark komme til at indtage en overordentlig ærefuld Stilling blandt Nationerne paa dette Omraade. Og endelig er det mit Haab, at ogsaa Lovforlaget om Aarhus Banegaard, som er indbragt i Landstinget, maa kunne gennemføres i denne Samling, idet Forholdene derovre i Virkeligheden er ganske uforvarselige.

Af Lovforslag, som endnu ikke er forelagte, kan vi jo ifølge Udtalelser, der er fremsatte af den højtærede Kon-

seilspræsident, vente et, der gaar ud paa at ophæve den sidste Rest af privilegeret Valgret, som endnu findes i det offentlige Liv i Danmark, og det forekommer mig, at Gennemførelsen af et saadant Lovforslag vilde være en ærefuld Opgave for den Rigsdag, som har gennemført Grundloven af 5. Juni 1915.

Saa kunde jeg ogsaa ønske, at der fra Regeringens Side blev forelagt Lovforslag om Afhændelse af Præstegaardsjorder og i det hele Jorder i offentligt Eje. Vel ved jeg, at det Spørgsmaal hviler i Landbokommissionen, men det kunde jo tænkes, at denne hurtigt kunde afgive Betænkning om dette specielle Emne, og jeg tror, det vilde være i høj Grad gavnligt, om man snart kom til en Ordning af dette Forhold. Mange Præster ønsker nemlig i høj Grad at faa solgt deres Præstegaardsjord — jeg hører ikke til de Præster, og jeg beklager, at det forholder sig saaledes, men det er der jo ikke noget at gøre ved, man kan ikke faa Præsterne til at holde sig til Jorden. Jeg tror, det vil være Synd for dem i mange Henseender, men der er, som sagt, intet at gøre derved, og i mange Tilfælde kan der ogsaa være meget, der taler for et Bortsalg af Præstegaardsjorden. Men jeg anser det for uheldigt, at der foretages saadanne tilfældige og sporadiske Bortsalg. Jeg tror, at det vilde være overordentlig heldigt, om vi snarest fik en endelig Ordning af dette Forhold, saaledes at disse offentlige Jorder udstykkedes til Husmandsbrug, som havde alle Ejendomsrettens Fordele, men som var hindrede i at blive kastet ud i Spekulationen, idet der paa dem blev lagt en Afgift, som rettede sig efter Konjunkturerne. Jeg vil meget henstille, at et saadant Lovforslag kunde komme frem allerede i indeværende Samling.

I denne Forbindelse vilde jeg bede den højtærede Kultusminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa Præstegaardenes — jeg tænker her paa Bygningernes — Assurancesummer. Jeg er meget bange for, at en stor Del af vore Præstegaarde er assurerede alt for lavt, og at det vilde blive frygtelige Tab for Lønningsfonden, om flere af dem skulde brænde. Og Lønningsfonden kan ikke taale ret haarde Stød. Det kunde for Resten være, at noget lignende gjaldt flere andre offentlige Bygninger. Jeg har det Indtryk, at man af og til i Finansudvalget, naar der er Tale om Nyopførelse efter Brand, ser, at Assurancesummerne har været alt for lave.